

การใช้การเรียนรู้เชิงรุกเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

Using Active Learning to Develop English Reading and Writing Abilities
Among Grade 10 Students

กฤติพร จินะราช

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Grittiporn Jinarach

Chiang Mai University, Thailand

E-mail: grittiporn2018cmu@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการเรียนรู้เชิงรุกและเพื่อศึกษาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยใช้การเรียนรู้เชิงรุก ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่งในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 30 คน โดยใช้วิธีการจับฉลาก (Lottery) นวัตกรรมที่ใช้คือการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ซึ่งบรรจุอยู่ในแผน 6 แผน รวมทั้งสิ้น 18 คาบ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบไปด้วย แบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก และแบบประเมินความสามารถในการเขียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละ และ สถิติทดสอบที (Paired-Sample T-Test) ผลการวิจัยพบว่าความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.5 และ มีพัฒนาการทางความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 65 ผลงานวิจัยสามารถนำไปปรับใช้ในการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนและการพัฒนาหลักสูตรที่อิงการเรียนรู้เชิงรุก

คำสำคัญ: การเรียนรู้เชิงรุก; ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ; ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ;
กิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก

* วันที่รับบทความ : 5 ตุลาคม 2566; วันที่แก้ไขบทความ 16 พฤศจิกายน 2566; วันที่ตอบรับบทความ : 21 พฤศจิกายน 2566

Received: October 5 2023; Revised: November 16 2023; Accepted: November 21 2023

Abstracts

The purposes of this research were to compare the students' English reading ability before and after using Active Learning and to study the students' English writing ability by using Active Learning. The samples in this study were students from 3 classrooms of grade tenth students at a private school in Chiang Mai. They were 30 students chosen by simple random sampling. The research innovation is Active Learning including 6 lesson plans with Active Learning techniques for 18 periods, English reading ability test in multiple choices for 4 items, and English writing assessment criteria. The data were analyzed for mean, standard deviation, percentage, and a paired-sample t-test. The findings were as follows: the students' English reading ability increased after using active learning with the statistical significant level of .05 and the students' English writing ability has improved and passed the pre-set criteria of 65 percent after using active learning. The research's results can be applied in classroom teaching and develop an active learning curriculum.

Keywords: Active learning; English reading ability; English writing ability; active learning activities

บทนำ

ภาษาถือเป็นเครื่องมือสำคัญในการใช้ติดต่อสื่อสาร เพื่อถ่ายทอดจุดประสงค์ ความต้องการและความคิด ซึ่งวิธีการสื่อสารประกอบด้วยหลายวิธี เช่นการแสดงออกทางสีหน้า ตัวอักษร รวมทั้งสัญลักษณ์ต่างๆ อีกทั้งยังเป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารต่างๆ โดยในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กล่าวถึงความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 ควรมีความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ วิเคราะห์ความ สรุปความ ตีความและแสดงความคิดเห็นจากบทอ่าน และเขียนสรุปความและแสดงความคิดเห็นจากการอ่านบทอ่าน พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ ถึงอย่างไรก็ตามความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยยังถูกจัดลำดับจากดัชนีวัดความรู้ภาษาอังกฤษ ในลำดับที่ต่ำกว่าเกณฑ์เป็นลำดับที่ 20 จาก 24 ในกลุ่มประเทศอาเซียน ชี้ให้เห็นว่านักเรียนไทยมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดมาก (Education First English Proficiency Index, 2022) และยังสะท้อนให้เห็นถึงปัญหาในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนไทย โดยเฉพาะทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ เนื่องจากแผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (2560) มีเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาการศึกษาคือให้นักเรียนได้รับการพัฒนาให้มีความรู้ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ดังนั้นทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญอย่างมาก เนื่องจากการรับเอาเทคโนโลยีและข้อมูลส่วนใหญ่มาจากตำราวิชาการภาษาอังกฤษ ดังนั้นทักษะด้านการอ่านจึงมีความจำเป็นในการพัฒนาความรู้เพื่อให้ก้าวทันโลกมากขึ้น

จากการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนไทย มนัสวี ดวงลอย (2558) พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการอ่านภาษาอังกฤษมากที่สุดคือการเรียนการสอน เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษไม่น่าสนใจและค่อนข้างล้าสมัย และนักเรียนไทยยังคงขาดการกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้แบบอิสระ ซึ่งเป็นแนวทางการศึกษาที่นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง อีกทั้งการเขียนถือว่าเป็นทักษะที่ซับซ้อนมากที่สุด (Negari, 2011) เนื่องจากการเขียนเป็นทักษะการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึก และประสบการณ์ต่างๆผ่านผู้เขียนไปยังผู้รับสารเพื่อสื่อสารเจตนาหรือเพื่อจุดประสงค์ใดจุดประสงค์หนึ่ง ดังนั้นผู้เขียนต้องมีความสามารถในการเรียงลำดับความคิดและการเรียบเรียงเนื้อหาให้เป็นระบบ เพื่อการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ นักเรียนจึงต้องตระหนักถึงความสำคัญของการเขียน เพื่อเป็นเครื่องมือในการเพิ่มความมั่นใจในการแสดงความคิดของตนออกมาซึ่งนำไปสู่โอกาสในการทำงานในอนาคต อย่างไรก็ตาม จากการรวบรวมข้อมูลในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอ่านเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของผู้ทำวิจัยพบว่า นักเรียนไม่สามารถเรียบเรียงลำดับความคิดและเนื้อหาให้เป็นระบบ และไม่สามารถถ่ายทอดเนื้อหาได้ตามที่คิดไว้ เนื่องจากนักเรียนที่รับเข้ามาเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มาจากต่างโรงเรียนจึงทำให้นักเรียนมีระดับความสามารถด้านภาษาอังกฤษที่แตกต่างกัน อีกทั้งพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนมีความแตกต่างกันมาก การสอนโดยใช้วิธีการบรรยายและทำแบบฝึกหัดหลังคาบเรียนทำให้นักเรียนไม่เกิดแรงกระตุ้นในการเรียนรู้ จึงทำให้นักเรียนรู้สึกเบื่อหน่าย ไม่ตั้งใจเรียนและไม่มีสมาธิจดจ่ออยู่กับการเรียนในชั้นเรียน จากงานวิจัยของ Boonyarattanasoontorn (2017) พบว่านักเรียนมีปัญหาด้านการเขียนด้านการจัดเรียงความคิดและเนื้อหา เนื่องจากครูผู้สอนให้ความช่วยเหลือในการตอบคำถามและค้นคว้าหาข้อมูลให้นักเรียนมากเกินไป จนนักเรียนไม่มีโอกาสศึกษาหาข้อมูลหรือใช้ความคิดของตนเองและไม่มีโอกาสใช้ความสามารถในการเขียนและใช้กระบวนการทางความคิดในการเขียนด้วยตนเอง ดังนั้นนักเรียนจึงขาดทักษะการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง เนื่องจากนักเรียนรอให้ครูผู้สอนเป็นผู้ลงมือทำแทนนักเรียนเอง

ศตวรรษที่ 21 เป็นยุคของข้อมูลข่าวสารและการเปลี่ยนแปลงความก้าวหน้าทางนวัตกรรมและเทคโนโลยี นักเรียนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้ง่าย ดังนั้นนักเรียนจึงจำเป็นต้องมีความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตัวเองและแสวงหาความรู้ใหม่อยู่ตลอดเวลาเพื่อให้ก้าวทันโลก และจากปัญหาเรื่องการขาดความกระตือรือร้นและใช้วิธีการสอนที่ไม่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักเรียน ผู้วิจัยเห็นว่าการนำการเรียนรู้เชิงรุก ซึ่งมีพื้นฐานมาจากทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ถือเป็นเครื่องมือที่เหมาะสมต่อการพัฒนาให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยมีนักเรียนเป็นผู้สร้างองค์ความรู้ใหม่ผ่านการบูรณาการประสบการณ์เดิมเข้ากับความรู้ใหม่ ดังนั้นการจัดการเรียนรู้ต้องให้โอกาสนักเรียนได้ลงมือกระทำมากกว่าการรับฟังเพียงอย่างเดียว นักเรียนในชั้นเรียนต้องได้พูด ฟัง อ่าน เขียน และสะท้อนความรู้ผ่านกิจกรรมในห้องเรียน เช่น การตอบคำถาม การแก้ไขปัญหา การวิเคราะห์และอภิปรายกรณีศึกษา การอภิปรายและแสดง

ความคิดเห็น อีกทั้งให้นักเรียนได้ใช้กระบวนการคิดขั้นสูง เช่น การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า (Bonwell & Eison, 1991; ทิศนา แคมมณี, 2554)

Arsairach, Puengkaew and Sukumek (2021) ทำการวิจัยเรื่องการใช้การเรียนรู้เชิงรุกในการพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาไทย โดยใช้การทดสอบก่อนและหลังการใช้การเรียนรู้เชิงรุกในการเรียนการสอนพบว่าคะแนนการสอบหลังการใช้การเรียนรู้เชิงรุกเพิ่มขึ้นและนักเรียนมีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการทำงานเป็นกลุ่มและช่วยกันแก้ไขปัญหา โดยนักเรียนเกิดความสนุกสนานในการเรียนและลดแรงกดดันในชั้นเรียนจึงทำให้เกิดแรงจูงใจทางบวกต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศุภาพิชญ์ มณีสาคร โพนโบริแมนน์, วรณวดี ฌักค, และ ปิยอร วะนะทินภัทร (2563) ที่ได้ใช้การจัดการเรียนการสอนเชิงรุกโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน ต่อการรับรู้การอ่านและเขียนภาษาอังกฤษและทัศนคติต่อการเรียน พบว่าทักษะการอ่านและสรุปความและทักษะการเขียนภาษาอังกฤษหลังจากการเรียนรู้เชิงรุกเพิ่มขึ้นมาอยู่ในระดับปานกลางจากระดับน้อยที่สุด และมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้เชิงรุกและครูผู้สอนหลังการใช้การเรียนรู้เชิงรุกผ่านกิจกรรมต่างๆ

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้การเรียนรู้เชิงรุกในการพัฒนาความสามารถภาษาอังกฤษในด้านต่างๆ (อนุสิษฐ์ พันธกล้า และคณะ, 2560; ธารณา สุวรรณเจริญ, 2563; ปวีณา แยมใส, 2564; ยาวลักษณ์ ภาวะโชติ, 2563; Arsairach, Puengkaew and Suksamek, 2021) พบว่ายังขาดงานวิจัยภายในประเทศที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและการเขียนภาษาอังกฤษในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในบริบทโรงเรียนไทยเอกชน และจากหลักการและข้อดีของการเรียนรู้เชิงรุกที่ได้กล่าวมาข้างต้น การเรียนรู้เชิงรุกจึงเป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่มีความเหมาะสมในการนำมาส่งเสริมความสามารถทางด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ณ โรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่งในจังหวัดเชียงใหม่ เพื่อให้เกิดความตื่นตัวและท้าทายในชั้นเรียนกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองและส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนในชั้นเรียน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการเรียนรู้เชิงรุก
2. เพื่อศึกษาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการใช้การเรียนรู้เชิงรุก

ระเบียบวิธีวิจัย

1. ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษอ่านเขียน (อ31101) โรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่งในจังหวัดเชียงใหม่ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 3 ห้องเรียน รวม 120 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษอ่านเขียน (อ31101) โรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่งในจังหวัดเชียงใหม่ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 เป็นจำนวน 30 คน จากการสุ่มตัวอย่างอย่างง่ายโดยใช้วิธีการจับฉลากตาม Koul (1984) นักเรียนกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาแรกและกำลังเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง นักเรียนอาศัยอยู่ในชุมชนเมืองและอยู่อาศัยในประเทศไทยตั้งแต่เกิด

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

นวัตกรรม

การจัดการเรียนรู้เชิงรุก คือ ชุดกิจกรรมในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการทำกิจกรรมที่มีความหลากหลาย เพื่อส่งเสริมการทำงานเป็นกลุ่มและกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองในวิชาการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ โดยนักเรียนได้ใช้เทคโนโลยีและแอปพลิเคชันในการตอบคำถาม อีกทั้งยังได้ใช้เครื่องมือสื่อสารหรือเทคโนโลยีในการทำกิจกรรม สืบค้นหาข้อมูล และการนำเสนอผลงานผ่านทางเว็บไซต์ทั้งในและนอกห้องเรียน ซึ่งกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุกถูกบรรจุอยู่ในแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 6 แผน แผนละ 3 คาบ รวมเป็น 18 คาบ คาบละ 50 นาที โดยมีรายชื่อกิจกรรมดังต่อไปนี้

แผนการจัดการเรียนรู้	กิจกรรมเชิงรุก
แผนที่ 1	1. เทคนิคเพื่อคู่คิด (Think-Pair-Share) 2. เทคนิคเขียนระดมสมอง (Brainstorming) 3. เทคนิคพิชญพิจารณา (Peer Review)
แผนที่ 2	1. เทคนิคโพสต์อิทพาเหรด (Post It Parade) 2. เทคนิคเค ดับเบิลยู แอล (KWL)
แผนที่ 3	1. เทคนิคโพสต์อิทพาเหรด (Post It Parade) 2. เทคนิคเค ดับเบิลยู แอล (KWL) 3. เทคนิคพิชญพิจารณา (Peer Review)
แผนที่ 4	1. เทคนิคโพสต์อิทพาเหรด (Post It Parade) 2. เทคนิคตอบคำถามและคะแนนผีเสื้อ (Butterfly Participation)

	3. แผนผังความคิด (Mind Map)
แผนที่ 5	1. เทคนิคโพสต์อิทพาเหรด (Post It Parade) 2. เทคนิคตอบคำถามและคะแนนผีเสื้อ (Butterfly Participation) 3. เทคนิคการเรียนรู้ด้วยการเขียนข้อความสั้นๆ (One-Minute Paper) 4. เทคนิคการอภิปรายแบบอ่างปลา (Fish Bowl)
แผนที่ 6	1. เทคนิคเพื่อคู่คิด (Think-Pair-Share) 2. เทคนิคแผ่นจานรองระดมสมอง (Placemat)

แบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ

เป็นแบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ วัดความสามารถในการอ่านตามระดับการเรียนรู้ของ Revised Bloom's Taxonomy (2001) ซึ่งประกอบไปด้วย 4 ระดับได้แก่ การจำ การเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ โดยมีระดับคำศัพท์ที่ใช้ในระดับ A1 – B1 ตามกรอบมาตรฐานการประเมินความสามารถทางภาษาจากประเทศในกลุ่มสหภาพยุโรป (CEFR) โดยมีความเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียนซึ่งเป็นเนื้อหาเกี่ยวกับจิตวิทยา เทคโนโลยี ปัญหาสุขภาพ ธุรกิจ เป็นภาษาอังกฤษ โดยแบบทดสอบความสามารถทางการอ่านไม่เกี่ยวข้องกับบทอ่านที่ใช้ในการเรียนการสอน หลังการสร้างแบบทดสอบ ได้นำแบบทดสอบให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้อง หลังจากนั้นจึงนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบ แล้วจึงนำมาปรับแก้ไขตามข้อเสนอแนะ แล้วจึงนำมาให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบอีกครั้ง จากนั้นนำแบบทดสอบไปใช้กับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 20 คน นำแบบทดสอบที่ได้ไปหาค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความยากง่าย (p) พบว่ามีคำถาม 2 ข้อที่มีค่าความยากง่ายอยู่สูงกว่า 0.8 อยู่ และมีคำถาม 4 ข้อ ที่มีค่าอำนาจจำแนกต่ำกว่า 0.2 จึงได้ทำการแก้ไขปรับปรุงข้อสอบโดยการแก้ไขตัวเลือกให้มีความชัดเจนและไม่คลุมเครือต่อความเข้าใจของนักเรียน แล้วจึงนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเหมาะสมของตัวเลือกที่ได้ทำการแก้ไข เมื่อผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว จากนั้นนำแบบทดสอบที่ปรับแก้ไขแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

แบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

เป็นแบบทดสอบที่ให้นักเรียนเขียนแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านในแต่ละแผน โดยมี 5 งานเขียนซึ่งมีความยาวไม่เกิน 1 ย่อหน้า โดยไม่จำกัดจำนวนคำ โดยเรื่องที่อ่านมาจากหนังสือ Q: Skill for Success เขียนโดย Joe McVeigh and Jennifer Bixby ซึ่งเป็นหนังสือที่โรงเรียนได้นำมาใช้สำหรับวิชาภาษาอังกฤษอ่านเขียน

ข้อบัพความ	คำถามเพื่อนำไปสู่การเขียนแสดงความคิดเห็น
1. Lotteries should be banned	Smoking should be banned in public place.
2. How do you decide	Which groups of social proof do you think influence you the most?
3. You can read faster and better	What are 3 effective techniques that help you to improve your reading skills?
4. 4.1. What colors do you like to wear 4.2. The importance of color in business	Colors in My Business.
5. A successful family business	What Make My Business Successful?

โดยมีกระบวนการเขียนแต่ละแผนการเรียนรู้เป็นวงจรตามขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 เขียนโครงร่างโดยคร่าว ๆ (Scratch Outlining) เกี่ยวกับหัวข้อที่ตนเองต้องการศึกษานำเสนอผู้วิจัยเพื่อตรวจเช็คความสอดคล้องและเหมาะสมของหัวข้อและข้อสนับสนุน นักเรียนที่ไม่ผ่านเงื่อนไขให้นำโครงร่างไปแก้ไขและนำมาเสนอให้ผู้วิจัยตรวจสอบอีกครั้งจนกว่าจะผ่าน ส่วนนักเรียนที่ผ่านเงื่อนไขให้นำข้อมูลสนับสนุนไปศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลเพิ่มเติมและเริ่มร่างงานเขียน

ขั้นตอนที่ 2 ร่างงานเขียน (Drafting) เกี่ยวกับหัวข้อที่ได้เลือกโดยประกอบไปด้วย ประโยคแสดงความคิดหลัก ข้อสนับสนุน 3 ประการ และประโยคปิดย่อหน้า ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยให้เวลานักเรียน 1 สัปดาห์ในการเขียน เนื่องจากนักเรียนต้องไปค้นคว้าหาข้อมูลเพิ่มเติมและใช้เวลาในการเขียน ในขั้นนี้ผู้วิจัยให้นักเรียนเขียนได้อย่างอิสระโดยไม่ต้องคำนึงถึงจำนวนคำหรือความผิดพลาดทางไวยากรณ์ แต่นักเรียนต้องคำนึงถึงความสอดคล้องและเหมาะสมของข้อสนับสนุนกับหัวข้อ

ขั้นตอนที่ 3 ปรับปรุงร่างงานเขียน (Revising) นักเรียนนำงานเขียนมาให้ผู้วิจัยตรวจสอบความถูกต้อง โดยมีการให้ความคิดเห็นสะท้อนกลับเป็นรายบุคคล นักเรียนนำงานเขียนไปแก้ไขแล้วจึงนำมาเสนอใหม่จนกว่าจะผ่านการยอมรับจากผู้วิจัย

ขั้นตอนที่ 4 ตรวจแก้งานเขียน (Editing) รูปแบบงานเขียน การจัดเรียงหน้า การสะกดคำ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน การใช้ตัวพิมพ์ใหญ่ โดยนักเรียนได้แลกเปลี่ยนงานเขียนกับเพื่อนภายในห้องเรียนจากการสุ่มสลับงานเขียนเพื่อตรวจเช็คความถูกต้องในเรื่องของกลไกทางภาษา จากนั้นจึงนำเสนอผู้วิจัย

ขั้นตอนที่ 5 ตรวจงานเขียนโดยใช้เกณฑ์การประเมินที่ปรับมาจาก Jacob et al. (1981) ดังนั้นเกณฑ์การประเมินจึงถูกตั้งไว้สูงกว่ามาตรฐาน ผู้วิจัยตั้งเกณฑ์การผ่านของงานเขียนร้อยละ 65 ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาเกณฑ์ประเมินการเขียนของ Brown (2000) Carroll (1980) และ Jacob et al. (1981) พบว่าเกณฑ์การประเมินของ Jacob et al. (1981) เหมาะสมกับบริบทมากที่สุด เนื่องจากมีการเน้นการให้คะแนนเรื่องการเรียบเรียงทางความคิดมากกว่าการประเมินการใช้ไวยากรณ์ทางภาษา ซึ่งแบบประเมินของนักการศึกษาท่านอื่นเน้นสัดส่วนในการให้คะแนนทางไวยากรณ์ อีกทั้งผู้วิจัยได้มีการปรับสัดส่วนของการให้คะแนนในเรื่อง

การใช้คำเชื่อมและวลีแสดงความคิดเห็นแทนการให้คะแนนทางไวยากรณ์ โดยมีองค์ประกอบและเกณฑ์การให้คะแนน 5 ส่วน ดังนี้

เนื้อหา	30 คะแนน
การเรียบเรียงความคิด	30 คะแนน
การใช้คำศัพท์	20 คะแนน
กลไวยากรณ์	10 คะแนน
การใช้คำเชื่อมและวลีแสดงความคิดเห็น	10 คะแนน
รวม	100 คะแนน

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

1) ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ วิเคราะห์โดยนำคะแนนจากแบบทดสอบมาหา ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละและ สถิติทดสอบที (Paired-Sample T Test) ของ ความสามารถในการอ่านก่อนและหลังเรียน

2) ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ วิเคราะห์โดยนำคะแนนจากแบบทดสอบมาหา ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ หลังจากจบการเรียนรู้แต่ละแผน

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1) ผู้วิจัยให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนการเรียนรู้เชิงรุก

2) ผู้วิจัยดำเนินการสอนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นโดยใช้การเรียนรู้เชิงรุก ในรายวิชาภาษาอังกฤษอ่านเขียน (อ31101) ผู้วิจัยสอนสัปดาห์ละ 2 คาบ จำนวน 6 แผน ใช้เวลาคาบละ 50 นาที โดย แผนที่ 1 ใช้เวลา 4 คาบ แผนที่ 2 ใช้เวลา 3 คาบ แผนที่ 3 ใช้เวลา 3 คาบ แผนที่ 4 ใช้เวลา 2 คาบ แผนที่ 5 ใช้เวลา 3 คาบ แผนที่ 6 ใช้เวลา 3 คาบ เป็นจำนวน 18 คาบ โดยเริ่มสอนตั้งแต่วันที่ 13 มิถุนายน 2565 ถึงวันที่ 30 สิงหาคม 2565 เป็นเวลา 12 สัปดาห์

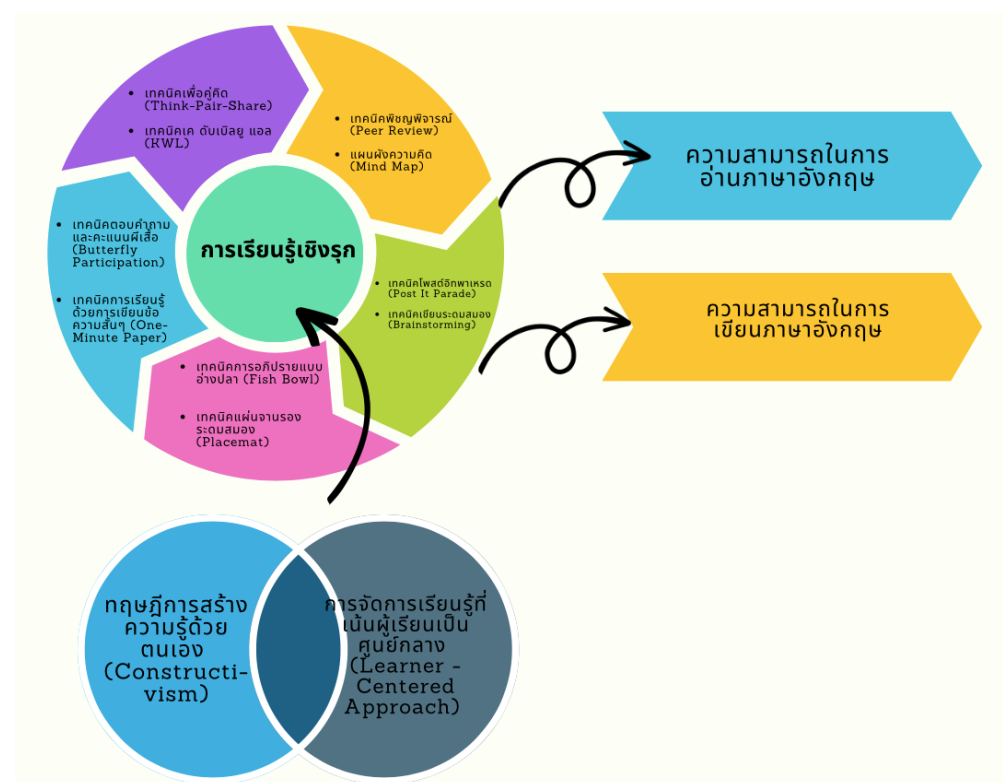
3) ประเมินงานเขียนของนักเรียนหลังการเรียนรู้เชิงรุก หลังแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1,2,3,5 และ 6

4) เมื่อสอนครบทุกแผน กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษหลังการเรียนรู้ ซึ่งเป็นชุดเดียวกับชุดที่ใช้ก่อนการเรียนรู้เชิงรุก

5) นำคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและแบบประเมินความสามารถในการเขียนไปวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อแปลผลต่อไป

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาเรื่อง การใช้การเรียนรู้เชิงรุกเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีกรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการเรียนรู้โดยใช้
การเรียนรู้เชิงรุก

ตาราง 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ และระดับคุณภาพของคะแนนความสามารถทางการ
อ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังใช้การเรียนรู้เชิงรุก (จำนวนนักเรียน 30 คน)

การทดสอบ	ค่าเฉลี่ย (30)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าร้อยละ	ระดับคุณภาพ	t	p
ก่อนการเรียนรู้	13.53	3.65	45.66	ไม่ผ่าน	**-21.21	0.000
หลังการเรียนรู้	20.10	2.99	67	พอใช้		

**มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05

จากตาราง 1 การเปรียบเทียบคะแนนสอบก่อนและหลังเรียนพบว่าคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนการเรียนโดยใช้การเรียนรู้เชิงรุก ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้วยสถิติ t พบว่าคะแนนสอบก่อนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยที่ค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียนเท่ากับ 13.53 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.65 คิดเป็นร้อยละ 45.66 ซึ่งมีระดับคุณภาพไม่ผ่าน และค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังเรียนเท่ากับ 20.10 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.99 คิดเป็นร้อยละ 67 ซึ่งอยู่ในระดับพอใช้ แสดงว่าหลังการเรียนโดยใช้การเรียนรู้เชิงรุก นักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการเรียน

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้เชิงรุก

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ และระดับคุณภาพของคะแนนความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังใช้การเรียนรู้เชิงรุก (จำนวนนักเรียน 30 คน)

งานเขียน	ค่าเฉลี่ย (100)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าร้อยละ	ระดับคุณภาพ
1.First Opinion Paragraph	49.10	8.53	49.10	ไม่ผ่าน
2.Social Proof	56.96	11	56.96	ไม่ผ่าน
3.Three Effective Reading Techniques	70.10	11	70.10	ดี
4.Colors in Business	83.40	9.58	83.40	ดีมาก
5.Suceesful Business	94.36	11	94.36	ดีมาก
รวม	70.78	10.22	70.78	ดี

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนงานเขียนทั้ง 5 ชิ้นงาน อยู่ที่ 70.78 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 10.22 มีค่าร้อยละอยู่ที่ 70.78 และมีคุณภาพระดับดี ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 65 ที่กำหนดไว้ แต่เมื่อพิจารณาค่าร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของงานเขียนแต่ละแผน พบว่ามีค่าร้อยละอยู่ระหว่าง 49.10 ถึง 94.36 มีระดับคุณภาพระหว่างไม่ผ่านถึงดีมาก โดยแผนที่ 1 และ 2 มีระดับคุณภาพไม่ผ่าน แผนที่ 3 มีระดับคุณภาพดี ส่วนแผนที่ 4 และ 5 มีระดับคุณภาพดีมาก ถือได้ว่ากิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุกได้ช่วยพัฒนาความสามารถในการเขียนให้ดีขึ้นตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้การเรียนรู้เชิงรุก มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษหลังการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน สามารถอภิปรายได้ดังนี้

ประการที่หนึ่ง การสอนโดยใช้การเรียนรู้เชิงรุกสามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษได้ เพราะมีเทคนิคที่เป็นเครื่องมือที่ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นในการอ่านและการตอบคำถามโดยครูผู้สอนใช้เทคนิคที่ส่งเสริมกระบวนการคิดและมีการกระตุ้นความรู้เดิมที่นักเรียนมีอยู่ เข้ากับกิจกรรมการอ่าน เพื่อให้นักเรียนมีความพร้อมในการอ่านและกระตุ้นแรงจูงใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยการแจ้งวัตถุประสงค์ของการอ่าน ส่งเสริมให้นักเรียนมีเป้าหมายในการอ่านเพื่อหาคำตอบและการตอบคำถามจากการอ่าน เทคนิคและกิจกรรมที่นำมาใช้ได้สร้างบรรยากาศที่ผ่อนคลายและสนุกสนานต่อการเรียนรู้ เนื่องจากนักเรียนได้ทำกิจกรรมร่วมกัน จึงไม่รู้สึกกดดันแต่เป็นความรู้สึกของการช่วยเหลือสนับสนุน และรับฟังซึ่งกันและกัน ตามที่ วิจารณ์ พานิช (2556) ได้กล่าวว่า บรรยากาศในห้องเรียนต้องเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ มีการช่วยเหลือเกื้อกูลและเรียนรู้ไปด้วยกัน

การเรียนรู้เชิงรุกที่นำเทคนิคการเรียนรู้ต่างๆมาใช้ในการกระตุ้นการเรียนรู้ของนักเรียนผ่านขั้นตอนก่อนอ่าน ซึ่งเป็นขั้นที่ครูผู้สอนสนับสนุนและกระตุ้นความรู้หรือประสบการณ์เดิมของนักเรียนเพื่อเตรียมความพร้อมในการอ่านโดยใช้ ภาพ สื่อวิทัศน์ การทำแบบทดสอบ และคำถามที่กระตุ้นความทรงจำหรือประสบการณ์เดิมของนักเรียน นักเรียนแต่ละคนจะให้คำตอบที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของนักเรียนแต่ละคน เช่น ในบทอ่านเรื่อง *How Do You Decide* ครูผู้สอนใช้กิจกรรมการตั้งคำถามว่า “What makes you decide to buy your phone?” ลักษณะของคำถามดังกล่าวเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนใช้ประสบการณ์เดิมของตนในการตอบคำถามโดยไม่ต้องกังวลถึงความถูกต้องของคำตอบ เนื่องจากนักเรียนแต่ละคนมีเหตุผลที่แตกต่างกันตามความเชื่อ ดังนั้นกิจกรรมลักษณะนี้จึงเปิดโอกาสให้นักเรียนใช้ความคิดและส่งเสริมความกล้าแสดงออกทางความคิด คำตอบของนักเรียนที่ตอบผ่านแอปพลิเคชันจะถูกนำเสนอบนจอโปรเจกเตอร์เพื่อให้นักเรียนทั้งห้องได้เห็นคำตอบของนักเรียนคนอื่นๆ ครูผู้สอนจะทำการแยกแยะกลุ่มคำตอบให้อยู่ในหมวดเดียวกัน จึงทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจและเชื่อมโยงทางความคิดที่ชัดเจนยิ่งขึ้น ซึ่ง Johnson et al. (1991) ได้กล่าวว่า ขั้นตอนก่อนอ่านเป็นขั้นที่มีความสำคัญ เนื่องจากการที่นักเรียนจะเกิดแรงจูงใจในการเรียนหรือไม่นั้นนักเรียนต้องเห็นถึงความสำคัญของการทำกิจกรรมจากการเชื่อมโยงความรู้เดิมของนักเรียนที่มีอยู่ให้ได้

ขั้นระหว่างอ่านเป็นขั้นที่ครูผู้สอนส่งเสริมให้นักเรียนตอบคำถาม โดยใช้คำถามชี้แนะและหาใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านเพื่อเพิ่มความเข้าใจในการอ่าน ครูผู้สอนใช้กิจกรรมตอบคำถามเพื่อแลกเปลี่ยนเพื่อส่งเสริมและกระตุ้นความกล้าแสดงออกและความร่วมมือของนักเรียน การตอบคำถามไม่จำเป็นต้องเป็นคำตอบที่ถูกต้องเสมอเพียงแค่แสดงความคิดเห็น นักเรียนก็จะได้รับคะแนนดีเสียเป็นรางวัล ซึ่งเป็นคะแนนที่ใช้ในห้องเรียนจริงและมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักเรียน การตอบคำถามเป็นเทคนิคที่ไม่ต้องใช้ความ

พยายามและความกดดันเท่ากับการสอบหรือส่งงาน จึงทำให้นักเรียนเกิดความผ่อนคลายและรู้สึกปลอดภัยในการแสดงความคิดเห็นและมีความสุขในการเรียนรู้ นอกจากนี้พบว่านักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนรู้ทางภาษาสูงได้ให้ความช่วยเหลือนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนทางภาษาต่ำในการตอบคำถาม ซึ่งถือว่าการส่งเสริมการเรียนรู้ทางบวกที่ส่งเสริมการสื่อสาร ความเชื่อมั่น ความกล้าแสดงออก และช่วยเหลือกันและกัน ตามที่ ไชยยศ เรื่องสุวรรณ (2553) ได้กล่าวถึงลักษณะที่สำคัญของการเรียนรู้เชิงรุกว่า นักเรียนควรมีการสร้างปฏิสัมพันธ์และร่วมมือกันมากกว่าการแข่งขัน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ปวีณา แยมใส (2564) ที่ใช้ในการเรียนรู้เชิงรุกในชั้นเรียนและทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกท้าทายและกระตือรือร้นในการตอบคำถาม ซึ่งช่วยสร้างความมั่นใจและเชื่อมั่นในการสื่อสารและแสดงความคิดเห็นของตนเองภายในชั้นเรียนซึ่งทำให้บรรยากาศในการเรียนเกิดความผ่อนคลายและสนุกสนาน

ประการที่สอง การเรียนรู้เชิงรุกสามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษได้เพราะมีกิจกรรมที่เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะการคิด วิเคราะห์ ประเมิน การสังเคราะห์ ข้อมูลใหม่ และความรู้เดิมที่มีอยู่เข้าด้วยกัน นักเรียนได้มีการพูดคุย อภิปราย และแสดงความคิดเห็นของตนเองกับสมาชิกกลุ่มก่อนที่จะช่วยกันวิเคราะห์และสรุปความคิดเห็นในรูปแบบของการนำเสนอและอภิปรายกับเพื่อนในชั้นเรียนทั้งหมด เพื่อนำความรู้และข้อมูลจากการแลกเปลี่ยนมาสร้างเป็นองค์ความรู้ใหม่ ดังนั้นการใช้การเรียนรู้เชิงรุกที่ใช้กิจกรรมที่หลากหลายจึงเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้นักเรียนได้สร้างองค์ความรู้ใหม่เป็นของตนเองและช่วยให้เกิดความยั่งยืนในการเรียนรู้ตลอดชีวิต ซึ่งตรงกับแนวคิดการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) ของ Piaget (1964) ที่กล่าวว่านักเรียนต้องเป็นผู้สร้างความรู้จากกระบวนการทางปัญญาของตนผ่านขั้นหลังการอ่าน ซึ่งเป็นขั้นตอนที่ครูผู้สอนต้องใช้เวลาในการทำกิจกรรมเพราะนักเรียนจะต้องนำองค์ความรู้เดิมและข้อมูลใหม่มาหลอมรวมเข้าด้วยกันให้เกิดเป็นองค์ความรู้ใหม่ของตนเอง จึงถือว่าเป็นกิจกรรมเชิงรุกที่ใช้หลังการอ่านที่มีความสำคัญต่อการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนมากที่สุด เพราะมีความยากและท้าทายสำหรับกระบวนการคิดของนักเรียน ดังนั้นลักษณะการทำกิจกรรมจึงต้องมุ่งเน้นการพัฒนาทักษะการคิดขั้นสูง (สุพรรณิ ขาญประเสริฐ, 2557) เช่น ทักษะในการทำงานร่วมกัน การคิดวิเคราะห์ การประเมินผล การอภิปราย และการนำเสนอ ผู้วิจัยพบความแตกต่างของการทำกิจกรรมเดียวกัน เช่น บทอ่านที่ 2 เรื่อง How Do You Decide นักเรียนได้ทำกิจกรรมเค ดับเบิลยู แอล (KWL) เพื่อตรวจสอบความรู้หลังจากการอ่านในทันทีซึ่งเป็นกิจกรรมเดี่ยว และบทอ่านที่ 5 เรื่อง The Importance of Color in Business นักเรียนได้ใช้เทคนิคการอภิปรายแบบอ่างปลา (Fish Bowl) โดยมีการศึกษาค้นคว้า นำเสนอ อภิปราย และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นควบคู่กับเทคนิคการเขียนข้อความสั้นๆ (One-Minute Paper) เป็นเทคนิคการตรวจสอบความรู้หลังจากการอ่านเช่นกัน พบว่าการใช้เทคนิค KWL เพียงอย่างเดียวทำให้นักเรียนมีโอกาสในการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองน้อยกว่าการใช้กิจกรรมอภิปรายควบคู่กัน เนื่องจากการเขียนสะท้อนคิดของนักเรียนไม่ค่อยปรากฏองค์ความรู้ใหม่ที่สร้างขึ้นหรือมีคำตอบที่หลากหลายนอกเหนือจาก

เรื่องที่อ่าน ในขณะที่การใช้เทคนิคการอภิปรายแบบอ่วงปลาควบคู่กับเทคนิคการเขียนข้อความสั้น ๆ พบว่านักเรียนเขียนคำตอบที่หลากหลายอย่างสร้างสรรค์ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการใช้กระบวนการคิดวิเคราะห์ขั้นสูง จนได้คำตอบรวบยอดจากการฟังการอภิปรายของเพื่อนในชั้นเรียน แล้วจึงสามารถนำข้อมูลที่ได้จากการแลกเปลี่ยนและอภิปรายร่วมกันและความรู้เดิมของตนมาสร้างเป็นองค์ความรู้ใหม่ ยกตัวอย่างการเขียนตรวจสอบความรู้ของนักเรียนหลังจากใช้เทคนิคการอภิปรายแบบอ่วงปลาควบคู่กับเทคนิคการเขียนข้อความสั้น ๆ ดังนี้ “The answer regarding white color proved to be quite surprising in today’s discussion. I realized that hospitals often choose to paint their buildings white to instill a sense of safety and security in patients. This same concept of safety and trust can also be applied to white I-Phone, as it symbolizes these qualities for customers. The choice of white color aims to evoke a sense of assurance and reliability in the product.” ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการเชื่อมโยงความรู้เดิมของสี่โรงพยาบาลกับความหมายของสีขาวจากเรื่องที่อ่านและความรู้หลังจากการร่วมกันอภิปรายที่เกี่ยวกับความหมายของโทรศัพท์ที่มีสีขาวเข้าด้วยกัน จนเกิดเป็นความรู้ใหม่ว่าสีขาวสื่อถึงความไว้วางใจของผู้บริโภค ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของศุภาพิชญ์ มณีสาคร โพน โบร์แมนน์, วรรณดี ฌัก, และ ปิยอร วจนะทินภัทร (2563) ที่พบว่าการเรียนรู้เชิงรุกส่งเสริมการทำงานเป็นกลุ่ม ทำให้นักเรียนมีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและการเรียนรู้กับเพื่อนภายในกลุ่มและภายในห้องเรียน จึงทำให้เกิดความเชื่อมโยงของประสบการณ์เดิมและข้อมูลใหม่จนสามารถสังเคราะห์เป็นองค์ความรู้ใหม่ซึ่งทำให้นักเรียนรู้สึกตื่นเต้นและท้าทายในการค้นพบความรู้ใหม่ด้วยตนเอง ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่าการใช้กิจกรรมการอภิปราย ควบคู่กับการเขียนสะท้อนคิดหรือตรวจสอบความรู้ หลังการอภิปรายทำให้นักเรียนเกิดการตกตะกอนทางความคิดอย่างถ่องแท้ จึงทำให้เกิดกระบวนการคิดขั้นสูง ซึ่งส่งผลให้องค์ความรู้ใหม่เกิดขึ้น

2. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้การเรียนรู้เชิงรุก มีพัฒนาการทางความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 65 สามารถอภิปรายได้ดังนี้

ประการที่หนึ่ง การสอนการเขียนหลังใช้การเรียนรู้เชิงรุกพัฒนาความสามารถของนักเรียนอย่างเห็นได้ชัดตามลำดับการเขียน โดยเทคนิคที่นำมาใช้ในการพัฒนาการเขียนในห้องเรียนเชิงรุกได้แก่ เทคนิคเขียนระดมสมอง เทคนิคแผ่นงานรองระดมสมอง เทคนิคการเรียนรู้ด้วยการเขียนข้อความสั้น ๆ การเขียนแผนผังความคิดเทคนิคการเรียนรู้แบบ KWL และเทคนิคพิชญพิจารณ์ เทคนิคเหล่านี้ล้วนเป็นเทคนิคที่เปิดโอกาสให้นักเรียนใช้กระบวนการคิด การอภิปราย และการเขียนตรวจสอบและทบทวนความรู้จากสิ่งที่เรียนเพื่อจัดระบบความคิด ทำให้นักเรียนเกิดความรู้และความเข้าใจในเรื่องที่เรียนอย่างถ่องแท้ เมื่อมีข้อมูลที่เพียงพอในการพิจารณาและตัดสินใจเกี่ยวกับสิ่งที่เขียน นักเรียนจึงสามารถเขียนแสดงความคิดเห็นได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากนักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่เขียนที่ดีมากและมีเนื้อหาสนับสนุนและมีรายละเอียดที่ชัดเจนหลังจากการใช้เทคนิค นักเรียนไม่มีความกังวลเรื่องไวยากรณ์ทางการเขียนจึงทำให้นักเรียนเกิดความสโลนไหลทางความคิด โดยจากศึกษาการเขียนตอบโต้ (Dialogue Journal) โดยไม่คำนึงถึง

ความถูกผิดทางไวยากรณ์ของ Puengpipattrakul (2014) พบว่าความสับสนในการเขียนทางภาษาอังกฤษของนักเรียนเพิ่มมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องตามการรับรู้ทางภาษาที่สองของ Krashen (1984) เรื่องสมมติฐานตัวป้อนทางภาษา (The Input Hypothesis) ว่าคุณลักษณะของตัวป้อนภาษาไม่ควรมีการจัดลำดับของกฎไวยากรณ์ขณะเรียนและไม่เน้นการใช้ไวยากรณ์ เพื่อลดความวิตกกังวลของนักเรียน อีกทั้งเรื่องที่เขียนควรมีความน่าสนใจและเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนหรือนักเรียนให้ความสนใจ บทอ่านที่คัดเลือกมาสอนล้วนเป็นเรื่องที่ใกล้ตัวนักเรียนและมีความน่าสนใจ เช่น เทคนิคการอ่านเพื่อความเข้าใจ การตัดสินใจเลือกซื้อสินค้าในชีวิตประจำวัน จิตวิทยาว่าด้วยเรื่องของสี การใช้สีในทางธุรกิจ และปัจจัยที่ทำให้ธุรกิจประสบความสำเร็จ เป็นต้น

ประการที่สอง การใช้การเรียนรู้เชิงรุกในการพัฒนาการเขียนพบว่านักเรียนได้ลงมือปฏิบัติอย่างแท้จริง เนื่องจากนักเรียนได้ทำกิจกรรมที่ได้ฝึกฝนทักษะการเขียนแสดงความคิดเห็นและตอบคำถามจากการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ โดยครูผู้สอนมีหน้าที่เป็นผู้ให้คำปรึกษาการอธิบายเพิ่มเติมและแนะนำแหล่งค้นคว้า ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดในเรื่อง Scaffolding ของ Vygotsky (1986) ที่ว่าครูผู้สอนมีบทบาทที่กระตุ้นให้นักเรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองได้ โดยครูผู้สอนต้องลดบทบาทในการสอนลงมา จึงทำให้นักเรียนต้องลงมือค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองนอกเหนือจากเนื้อเรื่องหรือเอกสารที่ครูผู้สอนแจกให้ อีกทั้งครูผู้สอนมีบทบาทในการให้คำชี้แนะหรือให้การป้อนข้อมูลกลับในงานของนักเรียนทุกคนเป็นรายบุคคล และกระตุ้นการค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองของนักเรียนโดยใช้คำถามชี้แนะ ซึ่งสอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Learner-Centered Approach) ของ Nunan (1990) ที่กล่าวว่าลักษณะสำคัญของการเกิดการเรียนรู้ต้องมากจากการที่ครูผู้สอนคอยกระตุ้นให้นักเรียนทำกิจกรรมผ่านการลงมือทำ ค้นคว้า และแก้ไขปัญหาด้วยตนเองผ่านประสบการณ์จริง จึงจะเกิดการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ยกตัวอย่างกรณีนักเรียนที่เลือกหัวข้อเรื่อง “Smoking should be banned in public place” ในงานเขียนครั้งที่หนึ่งนักเรียนได้ให้ความเห็นว่า “I agree that smoking should be banned because smoking affects environment and it can lead to health issues.” โดยการเขียนแสดงให้เห็นถึงเนื้อหาสนับสนุนที่จำกัดและขาดรายละเอียดที่ ครูผู้สอนจึงต้องมีการตั้งคำถามหรือยกตัวอย่างสถานการณ์ใกล้ตัวเพิ่มเติมเป็นรายบุคคลเพื่อให้นักเรียนสามารถเชื่อมโยงไปสู่ความรู้ด้านอื่นๆ ยกตัวอย่างคำถามที่ใช้กับนักเรียน “การสูบบุหรี่ส่งผลต่อสิ่งแวดล้อมอย่างไร ยกตัวอย่างเช่น จะเกิดอะไรขึ้นหากผู้สูบทั้งกันบุหรืไว้ในป่า และปัญหาสุขภาพที่กล่าวถึงคือด้านใด และเกิดขึ้นต่อใครเช่นคนแก่ เด็ก คนท้อง และส่งผลต่อคนเหล่านี้อย่างไร” การตั้งคำถามจะกระตุ้นให้นักเรียนคิดตามและกลับไปศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมด้วยตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับ ดุษฎี โยเหลาและคณะ (2557) ที่กล่าวว่า ครูผู้สอนต้องสามารถตอบคำถาม ชี้แนะ หรือยกตัวอย่างเหตุการณ์ใกล้ตัวที่สามารถเชื่อมโยงไปสู่ความรู้ด้านอื่นๆ ได้ อีกทั้งเปิดโอกาสให้นักเรียนได้คิดและหาคำตอบด้วยตนเองโดยอาศัยแรงกระตุ้นจากครูผู้สอน หลังการให้ข้อมูลย้อนกลับนักเรียนได้เขียนว่า “I agree that smoking should be banned

because I think smoking affects environment negatively; for instance, cigarette butts can cause a forest fire and smog from cigarettes can cause air pollution. Finally, it affects both pregnant women and unborn children who inhale the smog. Because of toxic substances from cigarettes, unborn children can be born with disability or breathing problems.” งานเขียนหลังการค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมแสดงให้เห็นว่านักเรียนได้มีการเรียบเรียงกระบวนการทางความคิดใหม่ให้เป็นเหตุและผลมากขึ้น

ประการที่สาม การเรียนรู้เชิงรุกให้โอกาสนักเรียนเข้าใจในเรื่องที่อ่านมากขึ้นจึงทำให้นักเรียนพัฒนาการเขียนแสดงความคิดเห็นให้มีคุณภาพจากการทำงานร่วมกัน การศึกษาค้นคว้า การอภิปราย การนำเสนอ การร่วมวิเคราะห์ และการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ตามแนวคิดของการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองเชิงสังคม (Social Constructivism) ของ Vygotsky (1986) กล่าวว่าการที่นักเรียนจะเรียนรู้ได้ ต้องมาจากการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ดังนั้นการใช้การเรียนรู้เชิงรุกได้เปิดโอกาสให้ทำกิจกรรมร่วมกันที่ส่งเสริมกระบวนการคิดและการทำงานเป็นกลุ่ม นักเรียนจึงได้เรียนรู้ความรับผิดชอบในการทำตามหน้าที่ของตนเองที่ได้รับและ ช่วยกันหาข้อสรุปจากการถกเถียงและอภิปรายภายในกลุ่ม จากการสังเกตพบว่าจากการที่นักเรียนทำงานกลุ่มที่ละความสามารถ นักเรียนที่เก่งจะคอยให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนที่อ่อนกว่า และสามารถจัดการบริหารเวลาได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งแบ่งหน้าที่งานให้นักเรียนทุกคนอย่างทั่วถึงตามความสามารถของแต่ละบุคคล และสามารถอธิบายเรื่องโครงสร้าง คำสั่งงาน และคำศัพท์ให้แก่แก่นักเรียนที่อ่อนกว่าได้ การเรียนรู้เชิงรุกส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียนและเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้ และมีบทบาทในการเรียนรู้อย่างเท่าเทียม ทำให้บรรยากาศในห้องเรียนกลายเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้และมีการช่วยเหลือเกื้อกูลกัน จึงทำให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้เชิงรุกและซึ่งส่งผลให้มีความสุขในการเรียนรู้ (สุตาพร ปัญญาพฤกษ์, 2562 ; ธารณา สุวรรณเจริญ, 2563)

สรุปได้ว่าความสามารถในการอ่านหลังการเรียนรู้เชิงรุกสูงกว่าก่อนเรียน และความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษพัฒนาขึ้นผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เพราะนักเรียนได้มีโอกาสได้ทำกิจกรรมที่ส่งเสริมการใช้กระบวนการคิดขั้นสูง ผ่านการทำกิจกรรมร่วมกันซึ่งส่งเสริมกระบวนการคิดและการทำงานเป็นกลุ่ม ทำให้บรรยากาศในห้องเรียนกลายเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้และมีการช่วยเหลือเกื้อกูลกันโดยมีครูผู้สอนคอยชี้แนะและให้คำปรึกษา เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดกระบวนการทางความคิดขั้นสูงผ่านการตั้งคำถามและการอภิปรายจนนักเรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ใหม่ได้ด้วยตนเอง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1.1 ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา

1.1.1 ผู้บริหารโรงเรียนควรส่งเสริมสนับสนุนครูในโรงเรียนได้รับการพัฒนาด้านการจัดอบรมการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก

1.1.2 ผู้บริหารควรกระตุ้นให้ครูผู้สอนปรับบทบาทจากผู้สอนให้เป็นผู้ให้คำแนะนำ และปรับรูปแบบกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นในการค้นคว้าข้อมูลด้วยตนเอง

1.2 ข้อเสนอแนะสำหรับครูผู้สอน

1.2.1 ครูผู้สอนให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้และเลือกบทอ่านที่น่าสนใจและไม่ยากจน เกินความสามารถของนักเรียน เพื่อสร้างขวัญและกำลังใจและทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

1.2.2 ครูผู้สอนควรให้การช่วยเหลือในการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง เช่น การให้ข้อมูลตอบกลับอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้งานเขียนของนักเรียนเกิดการพัฒนามากขึ้น

1.2.3 ครูผู้สอนควรให้ความสำคัญกับการตอบคำถามและแสดงความคิดเห็นของนักเรียน มากกว่าการเร่งเวลาสอนให้จบภายในคาบเรียน เนื่องจากเป็นกิจกรรมที่กระตุ้นให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมและรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของห้องเรียน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการนำการใช้การเรียนรู้เชิงรุกไปใช้กับความสามารถทางคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เนื่องจาก การสังเกตพบว่านักเรียนสามารถนำคำศัพท์ที่ใช้ในการสอนไปประยุกต์กับงานเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงเห็นว่าควรมีการมุ่งเน้นไปที่การทำงานวิจัยที่เน้นการใช้กิจกรรมเชิงรุกในการพัฒนาคำศัพท์

2.2 จากการตั้งข้อสังเกตจากงานวิจัยพบว่าความสามารถทางการเขียนเพิ่มขึ้นในระดับดี ขณะที่ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นในระดับพอใช้ ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไปควรเพิ่มการเก็บข้อมูลการสัมภาษณ์จากกลุ่มตัวอย่างเพื่อให้ได้ข้อมูลในเชิงคุณภาพ

เอกสารอ้างอิง

- ไชยยศ เรืองสุวรรณ. (2553). *Active Learning*. เชียงใหม่ : หน่วยส่งเสริมและพัฒนาวิชาการงานบริการ การศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ดุขฎิ โยเหลาและคณะ. (2557). *การจัดการจัดการเรียนรู้แบบ PBL ที่ได้จากโครงการสร้างชุดความรู้เพื่อ สร้างเสริมทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ของเด็กและเยาวชน: จากประสบการณ์ความสำเร็จของโรงเรียน ไทย. กรุงเทพมหานคร: หจก. ทิพย์วิสุทธิ.*
- ทิตนา แคมมณี. (2554). *ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- ธรรณา สุวรรณเจริญ. (2563). การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุกสำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านเมืองเก่า (ศรีอินทราทิตย์) จังหวัดสุโขทัย. *วารสารครู ศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร*. 5 (9), 19-28.
- ปวีณา แยมใส. (2564). การประยุกต์ใช้การจัดการเรียนรู้แบบกระตือรือร้น (Active Learning) ในการเรียน การสอนภาษาอังกฤษ. *วารสาร มจร ภาษาและวัฒนธรรม*. 1 (2), 29-41.
- มนัสวี ดวงลอย. (2558). ปัจจัยที่มีผลต่อปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาของ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล กรุงเทพ. *วารสารครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล รัตนบุรี*. 3 (1), 153-167. <https://ph02.tcithaijo.org/index.php/jtermutt/article/view/182833>
- เยาวลักษณ์ ภาวะโชติ. (2563). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบเชิงรุกประกอบกับชุดฝึกทักษะการสื่อสาร ภาษาอังกฤษที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. *วารสาร e-Journal of Education Studies, Burapha University*. 2 (4), 53-65.
- วิจารณ์ พานิช. (2556). *สนุกกับการเรียนในศตวรรษ ที่ 21*. กรุงเทพมหานคร: มูลนิธิสยามกัมมาจล.
- ศุภาพิชญ์ มณีสาคร โพน โบร์แมนน์, วรรณวดี ฌัก, และ ปิยอร วณะทินภัทร. (2563). ผลของการจัดการ เรียนเชิงรุกโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานต่อความรู้ ทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษและทัศนคติต่อ การเรียนของนักศึกษาพยาบาล. *วารสารวิจัยทางวิทยาศาสตร์สุขภาพ*. 15 (1), 35-46.
- สุดาพร ปัญญาพฤกษ์. (2562). การพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ Active Learning สำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย. *วารสาร ศึกษาศาสตร์ปริทัศน์*. 34 (2), 31-40.
- สุพรรณิ ขาญประเสริฐ. (2557). สะเต็มศึกษากับการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21. *วารสารสถาบันส่งเสริม การสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี*. 186, 3-5.

- อนุสิษฐ์ พันธุ์กล้า และคณะ. (2560). ผลการใช้การเรียนรู้เชิงรุก (*Active Learning*) เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู. เอกสารรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 4. สถาบันวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.
- Arsairach, S., Puengkaew, N., & Sukumek, S. (2021). Enhancing English Reading Comprehension Ability by Using Active Learning. *Dhammathas Academic Journal*, 21 (4), 23-32.
- Bonwell, C. C., & Eison, J. A. (1991). *Active Learning: Creating Excitement in the Classroom*. ASHE-ERIC Higher Education Report. Washington DC: School of Education and Human Development, George Washington University.
- Boonyarattanasoontorn, P. (2017). An investigation of Thai students' English language writing difficulties and their use of writing strategies. *Journal of Advanced Research in Social Sciences and Humanities*, 2 (2), 111-118.
- Brown, H. D. (2000). *Principles of Language Learning and Teaching* (4th ed.). White Plains, NY: Pearson Education.
- Carroll, B. J. (1980). *Testing Communicative Performance*. London: Pergamon.
- Education First English Proficiency Index. (2022). *The world's largest ranking of countries and regions by English skills*. Retrieved 23 November, 2022, from <https://www.ef.com/wwen/epi/Srinakharinwirot> University.
- Jacobs, H. L., S. A. Zingraf, D. R. Wormuth, V. F. Hartfiel, & J. B. Hughey. (1981). *Testing ESL Composition: A Practical Approach*. Rowley, MA: Newbury House.
- Johnson, D.W., Johnson, R.T. and Smith, K.A. (1991). *Active : Learning : Cooperation in the College Classroom*. Edina, MN: Interaction Book Company.
- Koul, L. (1984). *Methodology of educational Research*. New Delhi: Vani Education Book.
- Krashen, S. (1984). Writing: Research, Theory and Applications. *Language Arts*, 60, 568-580.
- Negari, G.M. (2011). A study on strategy instruction and EFL learners' writing skill. *International Journal of English Linguistics*, 1 (2), 299-307. <http://dx.doi.org/10.5539/ijel.v1n2p299>.
- Nunan, D. (1990). *Learner-Centred Curriculum*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Piaget, J. (1964). Cognitive Development in Children: Development and Learning. *Journal of Research in Science Teaching*, 2, 176-186. <http://dx.doi.org/10.1002/tea.366002030>
- Puengpipattrakul, W. (2014). L2 learner's-instructor's win-win tactics through alternative assessment of writing. *NIDA Development Journal*, 54 (4), 1-16.
- Vygotsky, L. S. (1986). *Thought and language*. Cambridge, MA: MIT Press.